

שאלות הנוגע לדיני אבילות בימי הספירה - שיעור 387

I. הדרגות באבילות לפי חומרותיהן לכמה פוסקים

- (א) מנהג לאסור נישואין (ב) מנהג לאסור תספורת הוא לרוב הפוסקין (טור ת"ג) (ג) מנהג לאסור ריקודין (מג"א ת"ג) (ד) מנהג לאסור מוזיק כל שכן מריקודין (ערוך השלחן ת"ג - ז) (ה) ויש נוהגין לאסור עוד דברים (עיין לקמן)

II. ריקודין ומחולות ומוזיק בימים אלו

(א) **אסור ללמוד או ללמד בכלי זמר** אם הוא רק להנאתו ואם הוא לפרנסתו מותר (אג"מ ג - פ"ז) וגם כשהוא בביתו לבדו ואינו גורם לשמחה אסור (אג"מ ז - קל"ז) אף שלא מפורש בפוסקים הקדמונים דמוזיק אסור מ"מ ק"ו הוא מריקוד ואסור לפרוץ גדר שהרי הוא כנדר והוי כאיסור דאורייתא (מנחת יצחק ב - קי"ח)

(ב) **שירה בפה** על הווארט של חתן וכלה מותר (ספר בין פסח לשבועות בשם רש"ז אורבך)

(ג) **עיין במג"א** (ת"ג - סק"ח) שכתב דנראה לי דבשידוכים אסור לעשות ריקודין ומחולות (ועיין במג"א תקנ"ח - סק"ח) ועיין במ"ב (ת"ג - סק"ג) דנהגו שלא לעשות ריקודין ומחולות של מצוה וכ"ש של רשות וריקוד הוא אם אחד או שנים רוקדים ומחול שרוקדים אנשים רבים ע"י סיבוב (בין פסח לשבועות דף רפ"ד בשם הגרש"ז אויערבאך) ומוזיק אסור אף שלא הוה מפורש בפוסקים הקדמונים משום שק"ו הוא מריקוד ומחול (ערוך השלחן ת"ג - ז)

(ד) **אמנם היש"ש** (ז"ק פ"ז - סימן ל"ז) כתב שסעודת בר מצוה הוא סעודת מצוה כיום שנכנס לחופה וכ"כ השירי כנסת הגדולה (תקנ"ח) שמותר להביא מנגנים בכלי שיר ביום המילה כ"כ השו"ת יחזה דעת (ו - ל"ד דף קע"ט) דלמילה ולפדיון הבן ולבר מצוה מותר ועיין באג"מ (ח - קנ"ט וחלק ז - ז"ה) דלא משמע כן ועיין בשו"ת קרן לדוד (קי"ט) דמותר גם שבע ברכות בימי הספירה בריקודים (אג"מ ז - ז"ה) וכ"כ השו"ת משנה הלכות (ו - ק"ט) דשבעת ימי המשתה דוחה איסור זה שאינו אלא ממנהגא

(ה) **שמיעת שירה וניגונים המוקלטים בטייפ** אסור (יחזה דעת ו - ל"ד ואג"מ ח - קס"ו) וע"ע בשו"ת חלקת יעקב (ס"ז - אות ז) שיש סברה גדולה להתיר הואיל ובשעה שגזרו לאסור הזמר לא היו כלים אלה בעולם ולא חלה עליהם גזירת חז"ל ורב ש.ז. ברזין היה מסופק בדבר

(ו) **מותר אדם אחד לשיר בפה** בכל ענין ובפרט בדרך לימודו לעורר המחשבה כי בדרך כלל שירת אדם יחידי עשוי להפיג עצבונו ואין גורם לצאת לריקודים (פסקי תשובות ת"ג - אות 36)

(ז) **לשמוע למוזיק שלא בכוונה** (כמו telephone, store, car)

1. **עיין בשערים מצויינים בהלכה** שהביא השלטי גבורים (פסחים ו) דאם שומע הכומרים שהם מנגנים לע"ז אם אינו מתכוין ליהנות ואינו צריך לה מותר ולא גרע נידן דידן מזה שכל שאינו נותן דעתו על זה מותר

2. **השו"ת הר צבי** (צסוף קכ"ח) כתב דהעיקר שלא ישב האבל בתוך המסוכים בהחופה אבל להכנס במקום שיש קול זמרה מותר שאינו נותן דעתו על הכלי זמר ועיין בשו"ע (י"ד ע"א - ג) דמשמע דאין אסור לאבל לשמוע הכלי זמר בחופה כ"כ השו"ת שבט הלוי (ז - רי"ג)

3. **יש להחמיר** לקטנים שהגיעו לחינוך (אג"מ ז - כ"ח - ד) משמע לאינו הגיע לחינוך מותר

(ח) **music to awake or put to sleep - classical** שמעתי מרב פנחס שיינבערג שאין איסור בדבר שאין זה מוזיק של שמחה שאסר חז"ל ואולי משום שאין מביא לידי ריקודים ומחולות

(ט) **music containing words** שמעתי מרב ש.ז. ברזין שאין איסור בדבר משום שלא נהוג איסור בזה בזמן המנהג ואולי גם הטייפ מותר וצ"ע

(י) **music for aerobics** טוב שלא לשמוע בימי הספירה

יא) **dancing classes** הריקודים שהנשים עושים בכל ימות השנה אסור לעשות בימי הספירה וגם אסור לעשות בפרהסיא כמו בחתונה כל השנה (כך שמעתי מרב מנשה קליין)

יב) **עייין באג"מ** (ח - קנ"ט) (וחלק 3 - ז"ה) שהאיסור הוא רק על החתן וכלה לבד וכשהן מותרין ליכא ממילא שום איסור על המסדר קידושין והקרואים. ומשמע שאף בעבר ונשא שרשאין הקרואים לשמות עמו דהא איתא בשו"ע (סעיף ח) שאם קפץ וכנס שאין עונשין אותו ואם יהיה אסור לילך אל הסעודות ולשמחו אין לך עונש גדול מזה. ממילא האיסור לשמוע מוזיק בספירה אינו כאבילות ורק איסור על שמיעת מוזיק האסורה ולא מוזיק הנעשה בהיתר וגם משמע שהוא איסור שהוא טפל לנישואין ואיסור קל.

יג) **אמר לי רב דוד פיינשטיין** דיכול לילך למקום שמנגנים כגון בר מצוה ווראט או anniversary party אם צריך להיות שם. אם המוזיק נעשה בהיתר ולא דוקא לנישואין וכן שמעתי מרב דוד Steinwurtzel ז"ל וע"ע באג"מ (3 - ז"ה) לענין תספורת לנישואין וכרית מילה

יד) **אם החופה ביום** ל"ג בעומר והסעודה בליל ל"ד עייין באג"מ אה"ע (ח - ז"ה) שרשאין לעשות אף בכלי שיר כדרך כל חתונות מאחר שנתחייבו בשמחה ובריקודים

טו) **סעודה בלא ריקודים** עייין באג"מ אה"ע (ח - ז"ה) דאפשר דאין דברים אלו בכלל המנהג דאבילות בימי הספירה אך מסתברא אולי יש להחמיר כיון שהוא ענין שמחה אבל סעודת מצוה מותר ואולי אכילת עראי בלא סעודה יש להתיר אפילו בלא מצוה

טז) **בני אשכנז** להיות בשמחת בר מצוה של ספרדי בכלי זמר אפשר יש להתיר (אג"מ הל"ה)

III. תספורת

א) **מותר לחתן לגלח שערותיו וזקנו** בכל שבעת ימי המשתה (יביע אומר ה - ל"ח) ואף מותר להקרואים להחתונה שאם לא יתגלחו לא יבואו

ב) **אביו נכה וצריך לבקר הרופא** ואינו רוצה ללכת בלי תספורת הזקן יש להתיר לבנו לגלחו אם אין עצה אחרת (ד"ע)

ג) **מתירים תספורת בחוה"מ אם מצטערו** אבל בספירה מצטער אינו היתר (אג"מ 3 - ז"ה)

ד) **אין להתיר למי שצריך ללכת לבית משפט (jury duty)** לגלח עצמו כי הרבה הולכים כן בכל יום ויום (ד"ע)

ה) **עייין באג"מ** (ד - ק"ג) דלא נהגו איסור במקום הפסד בימי הספירה ובין המצרים אבל בשבוע שחל בו שאסור מדינא (תענית ב.) אין להתיר

ו) **עייין באג"מ** יו"ד (3 - זף רל"ח) שהביא מחלוקת בין המחבר ורמ"א יו"ד (ז"ה - ה) אם אשה מותרת בנטילת שער אחר ז' ימי האבילות. ואולי יודה הרמ"א שיש להקל בימי הספירה ובין המצרים כיון שהוא רק מנהג אבל ראוי להחמיר אם אינו נחוץ כל כך.

ז) **תספורת בליל ל"ג בעומר** עייין ברמ"א (ת"ג - 3) דבמדינות אלו מסתפרין ביום ל"ג בעומר ולא בלילה ועייין עוד בבאר היטב (ה) "לאותן הנוהגין שלא לומר תחנון מבערב ה"ה דמותר להסתפר" ועייין במ"ב (י"ח) כשחל ל"ג בעומר בע"ש והוא לו שעת הדחק לעשות ביום אפשר שיש להקל לו לעשות בלילה שלפניו. ועייין עוד בשו"ת בית דוד (כ"פ) דמשום כבוד שבת מה לי ביום הששי מה לי בליל הששי

ח) **ועוד יש מחלוקת אם מקצת הלילה ככולו** שדעת הרמב"ן בספר תורת האדם (אבילות ט:) דככולו ודעת המהר"ם מרוטנבורג שאין לומר מקצת הלילה ככולו וכן פסק השו"ע (יו"ד ז"ה) והרדב"ז (ג - תקנ"ט) מתיר לימוד התורה ותשמיש המטה בליל ז' לאבילות משום דאנו אומרים מקצת הלילה ככולו במקום מצוה ומתירים ספק דרבנן אבל רחיצה אסור

ט) **ועוד דאם חל ליל ל"ג ביום הששי ומתירין נישואין צריך להתיר גם כן תספורת או להיפך דאין אבילות לחצאין** עייין ביחודה דעת (ד - ל"3) וזה נוגע למוצאי תשעה באב שחל בליל הששי ולראש חודש אב שחל בערב שבת לענין לשוט בפול קודם חצות

IV. יש מקילין שלא להתענות החו"כ בל"ג בעומר דאין אומרים בהם תחנון ויש מחמירין (מ"ב תקט"ג - ז) ויש מחמירין שלא לעשות נישואין בל"ג בעומר (דברי יואל) עפ"י האר"י ז"ל שנישואין חמור מתספורת

V. Cutting nails during the Sefirah

נטילת הצפרנים מותר בימי הספירה עיין בכף החיים (תל"ג - ט"ז) אבל בשבוע שחל בו יש מחלוקת הט"ז אוסר והמג"א מתיר ועיין במ"ב (תקנ"ב - כ)

VI. Moving, painting, or decorating a house during the Sefirah

א) עיין בשו"ע (תקנ"ב - ז) ובאחרונים שם שאין לבנות בית דירה להרווחה ולנוי מראש חודש אב עד התענית ויש למנוע גם כן ציור וכיור הן בבנין והן בדלתות החלונות והדירה
ב) ועיין בשו"ת יחווה דעת (ג - ב) שיש חילוק גדול בין ימי חודש אב ולבין ימי הספירה כי בחודש אב הוא זמן של אסון כללי לעם ישראל וכתב הרמב"ן בפרשת אמור שקדושת ימי הספירה כימי חול המועד ורק בעניני שמחה יתירה נוהג איסור ולא נוי בית

VII. Buying new clothing during the Sefirah

שקצת נוהגים שלא ללבוש בגד חדש ולא לכרך שהחיינו בימי הספירה לא נמצא מזה זכר בפוסקים מ"מ הכל תלוי במנהג עיין בספר בין פסח לשבועות (דף ר"ט) דכהונגריה מחמירין שלא ללבוש בגד חדש בימי הספירה. עיין עוד שו"ת יחווה דעת (ב - כ"ד)

VIII. לתרץ הקושיא דלמה לא נהוג כבוד זה לזה וגם למה לא עשו תשובה בשעת המגפה ועיין

בטעמי המנהגים (דף רנ"ב) דרב שמעון בן יוחאי היה התלמיד האחרון שמת וצע"ג על כל זה שמעתי מרב מנשה קליין פירוש נפלא בשם הרב מצעהלים זצ"ל עיין בפסחים (כ"ג:) דשמעון העמסוני פירש מלדרוש כל אתין שבתורה משום שלא היה יכול לדרוש "לא ת' ה' אלו קיך תירא" (ז"ק מ"ה:) עד שבא רבי עקיבא ודרש "את" לרבות תלמידי חכמים ובא רק אחר פטירת תלמידיו דשיטת רבי עקיבא קודם פטירתן היה דאין ת"ח חייב ליתן כבוד זה לזה והכלל גדול דואהבת לרעך כמוך הוא דת"ח צריך ליתן כבוד לסתם אדם שאינו כמוהו אבל אין ת"ח מחויב לנהוג כבוד זה לזה והוא למד זה לתלמידיו ולכן בעיניהם לא היו עושים שום עבירה ואינם צריכים שום תשובה ואחר פטירתם חזר רבי עקיבא ובא לדרוש "את" לרבות ת"ח דיראת ת"ח לת"ח כיראת ה' וזה לא כהמהרש"א ועץ יוסף ועיון יעקב ועיין בעין יעקב (ס)

IX. הגדלות דרבי עקיבא איך היה לו לרבי עקיבא כח להמשיך להגדיל תורה אחר פטירת

תלמידיו שהלך לדרום ומצא שם ה' תלמידים והתחיל עוד פעם בימי זקניו להגדיל תורה בזמן שהיה שמם ושמעתי מאדם גדול דהמהות של רבי עקיבא וגדלתו היה בנה על הק"ו במעשה הידוע בטיפת המים הנוטף על האבן הגדולה ולכן שייך הכל ובמקום שאדם רוצה לילך מוליכין אותו ובס"ד הכל שייך ולכן בעבודתו האחרונה של הרבצת התורה היה מצליח יותר מהעבודה הראשונה

X. למעשה דיני הימי הספירה הם רק מנהגי ישראל והעיקר לתקן הבין אדם לחבירו וכדבר

יום ביומו (דף נ"ח:) כתב הטעם שמתו בזמן הזה דוקא אולי מפני שבמתן תורה כתיב ויחן שם ישראל ופרש"י כאיש אחד בלב אחד והם שלא נהגו כבוד זה לזה נענשו שלא זכו להישאר בחיים עד יום קבלת התורה בעצרת (בפ"ל"ש דף רט"ז) ועיין בכף החיים (תל"ג - ה) שכתב "שכל זה שעושים זכר כדי להתרחק מהשנאה ומהקנאה ומהתאוה ומהגאווה ומהכבוד ולקנות מדת האהבה והענוה והשלום . . . ולהזהיר מאוד בענין אהבת החברים העוסקים בתורה ביחד" ועיין במשנת רב אהרן מאמרים ושיחות מוסר (דף י"ג)